



Győri Ítéltábla

Mf.V.30.032/2022/5.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Felperes1 (lakóhelye: cím3., tartózkodási helye: cím4) felperesnek dr. Sándor Bernadette Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Sándor Bernadette ügyvéd, cím6) által képviselt Alperes1 (cím2) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2022. április 21-én kelt 52.M.70.307/2020/50. számú ítéletével szemben az alperes 52. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a lerótt 182.125 (száznolcvankétezer-százhuszonöt) forint fellebbezési illeték az alperest terheli.

Az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felek 2014 júliusában munkaviszonyt létesítettek, az alperes azonban munkáltatóként a felperes foglalkoztatását csak 2016. július 5-én jelentette be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé a 2014. július 14. és 2014. július 25. napja közötti időszakra 106.900 forint havi munkabérrel. 2014. július 25-én az alperes fia, név1 az alperes tulajdonában álló frsz.1 forgalmi rendszámú személygépkocsival balesetet okozott, amely során a felperes utasként megsérült. A baleset következtében a felperes 2014. július 25-étől 2015. március 31-éig keresőképtelen volt és ezen időszakra 2.276.567 forint baleseti táppénz iránti igénye keletkezett.

[2] A felperes bejelentése alapján a kormányhivatal1 közigazgatási eljárásban vizsgálta a felek közötti jogviszonyt, illetve a felperes balesetének jellegét. A közigazgatási eljárásban a hatóságok a felperes foglalkoztatását szervezett munkavégzésnek, míg a felperes 2014. július 25-i balesetét munkabalesetnek minősítették, valamint elrendelték a munkabaleset kivizsgálást és nyilvántartásba vételét. A jogerős határozat felülvizsgálata iránt a jelen per alperese közigazgatási pert indított, amely perben a bíróság 2017. június 29-én a keresetet ítéletével elutasította. Az alperes ezt követően, 2017. július 12-én készítette el a felperes 2014. július 25-én bekövetkezett balesetével összefüggő munkabaleseti jegyzőkönyvet.

[3] A felperesnek az alperesnél fennálló biztosítási jogviszonyával összefüggésben 2014. július 25. napjától igényelt baleseti táppénz iránti kérelmét a kormányhivatal² a 2017. augusztus 31-én kelt határozatában, az igény érvényesítésére nyitva álló egy éves határidő elmulasztása miatt elutasította.

[4] A felperes a 2014. július 25-én bekövetkezett balesetből származó kárának, illetve sérelemdíjának megfizetése iránt pert indított az Esztergomi Járásbíróságon egyrészt a jelen per alperesével, mint I. r. alperessel, valamint név¹ II. r. alperessel és a alperes³ III. r. alperessel szemben. A perben a felperes jogi képviselővel eljárva az I. r. alperessel szemben előterjesztett keresetététől elállt, amelyre tekintettel az Esztergomi Járásbíróság az 5.P.20.069/2017/16. számú végzésével a jelen per alperese vonatkozásában a pert megszüntette. A polgári perben a felperes a 2.276.567 forint baleseti táppénznek megfelelő összegű kártérítési igényét a közlekedési balesetet okozó II. r. alperessel, illetőleg a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás alapján a III. r. alperessel szemben tartotta fent, a kereseti kérelmét azonban az Esztergomi Járásbíróság az 5.P.20.079/2018/48. számú ítéletével elutasította. Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés elbírálása folytán eljáró Tatabányai Törvényszék a felperes jogi képviselője részére 2020. február 17-én kézbesített 2.Pf.20.165/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi rendelkezését helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint a jelen per alperese volt a felperes munkáltatója, a foglalkoztatás bejelentése a munkáltató kötelezettsége, míg a felperes baleseti táppénz iránti igénye szorosan kapcsolódik a munkáltató bejelentési kötelezettségéhez. Figyelemmel arra, hogy a baleseti táppénz kifejezetten a munkajogviszonyhoz kapcsolódik, a munkajogviszonyból származó kötelezettség megszegéséért név¹ II. r. és a alperes³ III. r. alperesek felelőssége, helytállási kötelezettsége nem állapítható meg. Az Esztergomi Járásbíróság előtt folyamatban volt perben a felperes a munkáltató mulasztásával okozati összefüggésben felmerült kárt kívánt érvényesíteni, azonban ez az igény az általános kártérítési igény körében nem volt vizsgálható.

[5] A felperes 2020. november 6-án keresetlevelet terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.276.567 forint kártérítés, mint elmaradt baleseti táppénz, valamint az ezen összeg után 2015. április 1-jétől számított késedelmi kamat megfizetésére. Kereseti kérelmének jogalapjaként a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdésére, a 167. § (1) bekezdésére, valamint a 169. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozott. Előadta, hogy a Tatabányai Törvényszék 2.Pf.20.165/2019/5. számú ítéletének kézhezvételét követően került abba a helyzetbe, hogy elmaradt táppénzigényét az alperessel szemben érvényesítse.

[6] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Elsődleges álláspontja szerint a felperesi igény elévült, mivel az elévülési időt 2017. szeptember 30-ától, azaz akkortól kell számítani, amikor a hatóságnak a felperes baleseti táppénz iránti igényét elutasító végzése jogerőre emelkedett. Kifejtette, hogy a felperes által indított polgári per a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:25. § (1) c) pontja alapján nem volt alkalmas arra, hogy a munkaviszonyból származó igény elévülését megszakítsa. Ezen túlmenően vitatta, hogy a felperes a Tatabányai Törvényszék jogerős ítéletét követően került volna abba a helyzetbe, hogy a jelen peres eljárást megindítsa. A kártérítési felelőssége továbbá azért sem állhat fent, mert a felperes felróható magatartására vezethető vissza, hogy baleseti táppénzben nem részesült.

[7] Az elsőfokú bíróság az 52.M.70.307/2020/50. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.276.567 forint kártérítést, valamint ezen összeg után 2015. április 1-jétől kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 136.600 forint eljárási illetéket.

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetről az Mt. 286. § (1), (3) és (4) bekezdése, a 175. § (2) és (3) bekezdés a) pontja, a 167. § (2) bekezdése, a Ptk. 6:22. § (2) bekezdése, 6:24. § (1), (2) bekezdése, a 6:25. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 51. § (1), (2) bekezdésére, az 52. § (1) bekezdésére, az 55. § (1) bekezdésére, az 56. § (4) bekezdésére, a 64. § (1) bekezdésére, a 65. § (1) bekezdésére, és a 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv.Vhr.) 43. § (1) és (5) bekezdésére, valamint 45. § (1) bekezdésére.

[9] Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a felperes által az Esztergomi Járásbíróság előtt indított polgári per az Mt. 286. § (4) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 6:25. § (1) c) pontja értelmében a perben érvényesített követelés elévülését nem szakította meg, mivel a járásbíróság a pert a jelen per alperese vonatkozásában megszüntette, azaz jogerős érdemi határozatot vele szemben nem hozott. Az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint ugyanakkor az elévülés nyugvásának a Ptk. 6:24. § (1) bekezdésébe foglalt feltételei fennálltak. E körben az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy a felperes az Esztergomi Járásbíróság előtt pert indított, amelynek tárgya volt a felperes baleseti táppénz iránti igénye is. A felperes igényét – jelen per alperesének perből való elbocsátását követően – olyan alperesekkel szemben érvényesítette, akikkel szemben ez az igény nem volt érvényesíthető, azonban erről teljes bizonyossággal a Tatabányai Törvényszéknek a felperes jogi képviselője részére 2020. február 17-én kézbesített 2.Pf.20.165/2019/5. számú ítéletéből szerzett tudomást. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes egészen a jogerős ítélet kézbesítéséig bízhatott abban, hogy igényérvényesítése az Esztergomi Járásbíróság előtt indított per alpereseivel szemben eredményre vezet. Ebből következően a felperes a baleseti táppénztől való eleséséből eredő kárát 2020. február 17-éig menthető okból nem érvényesítette az alperessel szemben, így igénye 2017. június 22-étől 2020. február 17-éig nyugodott. Mivel az akadály megszűnésétől – azaz 2020. február 17-étől – számítottan a Ptk. 6:24. § (2) bekezdése szerinti egy éves határidőn belül felperes megindította az alperessel szemben a pert, követelése érvényesíthető, azaz a felperes igénye nem évült el.

[10] A felperes vétkes közrehatása, illetőleg az alperesnek a kártérítési felelősség alóli mentesülése körében az elsőfokú bíróság – a Legfelsőbb Bíróság KK. 24. számú állásfoglalásában foglaltakra figyelemmel – megállapította, hogy a felperes a baleseti táppénz iránti kérelmét a társadalombiztosítási szervnél előterjesztette, amelyet a hatóság azért utasította el, mert a felperes az igényét a jogszabályban meghatározott egy éves határidőn túl érvényesítette. Ez utóbbi körülmény ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes kártérítési felelősségét nem érinti. Ezzel összefüggésben megállapította, azáltal, hogy a felperes eljárást indított a felek közötti jogviszony szervezett munkavégzésként történő elismerése iránt, sor kerülhetett a felperes balesetének munkabalesetként történő elismerésére, illetve a hatóság kötelezte az alperest a munkabaleseti jegyzőkönyv elkészítésére, aki azonban

ennek csak 2017. július 12-én tett eleget. Figyelemmel arra, hogy a baleseti táppénz iránti igény érvényesítéséhez üzemi baleseti határozat, az üzemi baleseti határozat meghozatalához pedig munkabaleseti jegyzőkönyv szükséges, amelyet az alperes csak késedelmesen, 2017. július 12-én készített el, az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy a felperest a baleseti táppénz iránti igény érvényesítésében mulasztás nem terheli, illetve, hogy felperesi mulasztás nem volt kihatással a baleseti táppénz iránti igény érvényesíthetőségére.

[11] Az alperes a törvényes határidőn belül fellebbezéssel élt, amelyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetet utasítsa el, továbbá előterjesztette perköltség iránti igényét is a felperessel szemben az ügyvédi munkadíj tekintetében.

[12] Az alperes fellebbezésében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. §-a alapján kérte az elsőfokú ítélet felülbírálatát. Álláspontja szerint az elévülés nyugvásának vizsgálatánál az elsőfokú bíróság téves és iratellenes, illetve a bizonyítékokkal ellentétes következtetésre jutott. Hivatkozott arra, hogy a kártérítés iránti polgári perben hozott elsőfokú ítélet indokolásában rögzítésre került, hogy a baleseti táppénz iránti igény miért nem volt érvényesíthető a perbeli alperesekkel szemben. Érvelése szerint azonban erről a felperes nem az ítéletből szerzett tudomást. Ezen elsőfokú ítélet ugyanis tartalmazza azt is, hogy a bíróság a bizonyítási teherről való tájékoztatást tartalmazó végzésében már felhívta a felperest, hogy őt terheli annak a ténynek a bizonyítása, hogy a munkabérekövetelése a polgári per II. és III. r. alperesivel szemben érvényesíthető, illetve a járásbíró tájékoztatást adott arról is, hogy az elmaradt táppénz elbírálására nincs hatásköre. A polgári perben a felperest a kirendelt pártfogó ügyvéd is tájékoztatta az igényérvényesítési lehetőségekről, amelynek következtében a felperes a 2017. május 25-én tartott tárgyaláson keresetétől a jelen per alperesével szemben elállt és ezért e tekintetben az eljárás megszüntetésre került. Ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy a szervezett munkavégzést megállapító és a balesetet munkabalesetnek minősítő közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt indított közigazgatási perben 2017. június 29-én 11.M.342/2011/35. számon jogerős, keresetet elutasító ítélet született. Az ítéletbe foglalt teljesítésre előírt 15 napos határidő ezt követően indulhatott, amelynek eleget tett és 2017. július 12-én megtette a felperes bejelentését a NAV felé, illetve a munkabaleseti jegyzőkönyvet is kiállított. Érvelése szerint, miután a felperes a kártérítés iránti perben 2017. május 25-én szembesült azzal, hogy a baleseti táppénz iránti igényét nem fogja tudni érvényesíteni, illetve a munkabaleseti jegyzőkönyvet 2017. július 12-én kézhez vette, pontosan tisztában volt azzal, hogy mi az útja a baleseti táppénz iránti igény érvényesítésének, és ezért 2017. július 19-én kérelmet terjesztett elő a hatóságnál. Mindebből pedig az következik, hogy az elévülés nyugvásának feltételei nem állnak fenn, mert a felperes igényét érvényesíteni tudta és azt meg is próbálta. A táppénz iránti kérelmet elutasító határozat 2017. szeptember 30-án jogerőre emelkedett, ezáltal megnyílt a felperes lehetősége, hogy a baleseti táppénz iránti igényét perben érvényesítse. Ennek érdekében azonban mégsem tett semmilyen lépést több mint három évig, azaz a keresetlevele 2020. november 6-ai benyújtásáig.

[13] A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság téves, iratellenes és a bizonyítékokkal ellentétes következtetésre jutott a felperes mulasztásának vizsgálata körében is. Hivatkozott arra, hogy a balesetet szenvedett biztosítottnak a foglalkoztatóhoz kell benyújtania a keresőképtelenségről szóló orvosi igazolást a táppénz igénylésével összefüggésben. A felperes azonban a balesetet követően a keresőképtelenség igazolására

jogosult háziiorvosánál nem jelent meg. Emellett az elsőfokú bíróság alperesi mulasztásként értékelte azt a körülményt, hogy a munkabaleseti jegyzőkönyv elkészítésére irányuló kötelezettségének csak 2017. július 12-én tett eleget. Ezáltal az elsőfokú bíróság az alperes terhére értékelte, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogával élt akkor, amikor a közigazgatási határozat ellen fellebbezett, illetve annak felülvizsgálata iránt pert indított. Minderre figyelemmel kártérítési felelőssége sem állhat fenn az elmaradt táppénz tekintetében. Kifejtette, hogy a baleseti táppénz igénylésének az elsőfokú ítélet indokolásában rögzített folyamata már az első lépésnél megakadt, ugyanis a munkabaleset kérdése mellett a felek között vitás volt a munkaviszony fennállása is.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[15] A felperes hangsúlyozta, hogy a táppénzigényét elutasító határozatban foglaltak szerint az igény a baleset bekövetkeztétől számított egy éven belül érvényesíthető, amely határidő elmulasztása miatt igazolással élni nem lehet. Elismerte, hogy a szervezett foglalkoztatás és a munkabalesetnek nyilvánítás tárgyában indított peres eljárások megindítására az alperesnek törvényben biztosított lehetősége volt, amellyel élhetett, azonban a perindításnak nem volt halasztó hatálya a perben érvényesített követelésére. Mindezekre figyelemmel nem lépte túl a hároméves elévülési határidőt. Vitatta a fellebbezésben foglalt azon állításokat is, amelyek arra vonatkoztak, hogy az alperes munkáltatóként határidőben eleget tett a határozatokban, illetve az ítéletben foglalt kötelezettségeinek.

[16] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[17] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint a fellebbezést tárgyaláson bírálta el, továbbá megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában, illetve a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok a perbeli esetben nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, továbbá az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott és jogszerű döntést hozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi és ténybeli indokaival teljeskörűen egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következőket emeli ki.

[18] Az alperes fellebbezésében is elismerte, hogy a felperes perbeli balesetével összefüggő munkabaleseti jegyzőkönyvet 2017. július 12-én készítette el. Az Ebtv. 65. § (1) bekezdése, valamint az Ebtv. Vhr. 43. § (5) bekezdése értelmében azonban a felperes csak a munkabaleseti jegyzőkönyv kiállításával kerülhetett abba a helyzetbe, hogy a táppénz iránti igényét érvényesítse. A felperes a munkabaleseti jegyzőkönyv kiállítását követően a baleseti ellátás iránti kérelmét előterjesztette, azonban a hatóság azt a baleset bekövetkezésétől számított egy éves igényérvényesítésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt elutasította. Mivel az elutasító határozat 2017. szeptember 30-án emelkedett jogerőre, a felperes kára a táppénz elmaradásával összefüggésben ekkor következett be, és ezért a perben érvényesített kártérítési követelés tekintetében az elévülési határidő is ezen időponttól kezdődik.

[19] Az Mt. 286. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 6:24. § (1) bekezdése szerint az elévülés nyugvása akkor áll fenn, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni. Figyelemmel arra, hogy a felperes a táppénzzel összefüggésben felmerült

kártérítési igényét a munkaügyi perindítást megelőzően a közlekedési baleset okozójával, illetve a kötelező felelősségbiztosítás alapján a biztosítóval szemben polgári peres eljárásban kívánta érvényesíteni, amely perben a felperest jogi képviselő képviselte, megállapítható, hogy a felperes teljes bizonyossággal csak a kártérítési igény elutasítására vonatkozó másodfokú jogerős ítéletből szerzett tudomást arról, hogy kártérítési követelése a polgári per alpereseivel szemben nem alapos. Mivel a Tatabányai Törvényszék 2.Pf.20.165/2019/5. számú jogerős ítélete a felperes részére 2020. február 17-én került kézbesítésre, az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperes az alperessel szemben a követelését 2020. február 17-éig menthető okból nem érvényesítette, és ezért ezen időpontig a Ptk. 6:24. § (1) bekezdése alapján az elévülés nyugvása állapítható meg. Ebből pedig az is következik, hogy ezen időponthoz képest a felperes a Ptk. 6:24. § (2) bekezdése szerinti egyéves határidőn belül érvényesítette a követelését, amikor a keresetlevelét 2020. november 6-án előterjesztette, és ezért nincs helye a kereset elutasításának a követelés elévülése miatt.

[20] Nem alapos továbbá a fellebbezés azon indoka sem, hogy a felperes a baleseti táppénzigényét saját mulasztása miatt nem érvényesíthette, és ezért az alperes munkáltatói kártérítési felelőssége nem állhat fenn. A másodfokú bíróság – az elsőfokú ítéletben foglaltakat osztva - hangsúlyozza, hogy az alperes a munkabaleseti jegyzőkönyvet – amely a felperest ért baleset üzemi balesetként történő elismerésének a feltétele, és amely nélkül a felperes részére baleseti ellátás nem volt megállapítható – késedelmesen, a baleset bekövetkezésétől számított egyéves határidőn túl állította ki. Az Ebtv. 64. § (2) bekezdése alapján a baleset üzemi jellegének elismerése iránti kérelmet legkésőbb a baleset bekövetkezésétől számított egy éven belül kell benyújtani, az alperes mulasztása önmagában azt eredményezte, hogy a felperes az igényérvényesítési határidőn belül a baleseti táppénz iránti igényét érvényesíteni nem tudta.

[21] A fent részletezettek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A fellebbezési eljárással összefüggésben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése alapján 182.125 forint fellebbezési illeték merült fel. Figyelemmel arra, hogy az eljárási illetéket a másodfokú eljárásban is pervesztes alperes leróta, a másodfokú bíróság megállapította, hogy az a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az alperest terheli.

[23] Mivel a felperes az alperessel szemben a másodfokú eljárással összefüggésben perköltség iránti igényt nem érvényesített, a másodfokú bíróság a felperesi költségek megtérítéséről nem rendelkezett.

[24] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2022. szeptember 13.

Dr.Bartus Erika s.k.

Dr.Barna Sára s.k.

Dr.Mózsa Gábor s.k.

Győri Ítéltábla
V.Mf.30.032/2022/5*

7

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró